De adelige erklærer krig mod menneskeheden; menneskehedens svar – »klokkerne kimer for jer«

2. november (EIRNS) – Tiden er inde til at bevægelsen, grundlagt af Lyndon LaRouche og ledt af Helga Zepp-LaRouche, samler en verdensomspændende anti-malthusiansk modstandsbevægelse. Det uundværlige begreb, som LaRouche-bevægelsen bidrager til denne diskussion med, og foruden hvilket der intet håb er for at overvinde den oligarkiske fjende, er forøgelsen af tilgængelig energi, per indbygger og kvadratkilometer, for hele menneskeracen med en særlig betoning på de områder, hvor befolkningsvækst tydeligt forventes at blive størst i de næste halvtreds år – de asiatiske og afrikanske kontinenter. Selvom nogle verdensledere nu forsøger at yde modstand mod Den store Nulstillings »CO2-kolonialisme« og de »vilde ghoulers [fra det arabiske, som betyder udøde, zombier]« blodgilde i Glasgow, mangler de en tydelig forståelse af et alternativ og benytter ofte, selvom de måske kun ønsker at blive overhørt sige dette, de hedenske mantra om »Moder Jord« eller »CO2 er en reel trussel«. Vi kan ikke tillade begrebernes fornedrelse i diskussionen, for blot at se ud som om at vi diskuterer sandheden, som LaRouche diskuterer i sin artikel, »Riemann tilbageviser Euler«.

For eksempel sagde den bolivianske præsident, Luis Arce, i sin tale ved COP26, at »udviklede lande skubber på for en ny proces for genkolonisering af verden, som vi kan kalde den 'nye CO2-kolonialisme', fordi de forsøger på at pådutte deres egne spilleregler i klimaforhandlingerne for at fortsætte med at fodre det nye grønne kapitalistiske system, imens de presser udviklingsnationer til at acceptere disse spilleregler

uden nogen anden valgmulighed«. Sandt, men hvad så? Bolivia har tydeligvis forsvaret kernekraft som et ret for alle mennesker, men så, da Arce, en økonom, i den samme tale siger, at »løsningen er at forandre civilisationens model og bevæge sig i retningen af alternative modeller til kapitalisme, konceptet om at leve godt sammen i harmoni med Moder Natur«, er fejltagelsen, og fælden, blevet klar.

Medmindre LaRouches begreb om energigennemstrømningstæthed og »forøgelsen af forøgelsesraten« af energigennemstrømningstætheden gennem avancerede teknologier, såsom kernekraft og fusionskraft, er forstået, ligegyldigt hvor militant budskabet fra oppositionen til Den store Nulstilling ville lyde, vil det intet betyde; den samme tragedie vil udspille sig. Ingen »omfordelingstilgang« vil for eksempel overliste Lynn Rothschilds Råd for inklusiv Kapitalisme, hvilket, ligesom Bolivias præsident, opfordrer til »et alternativt syn på kapitalismen« – selvom de mener noget ganske andet end han gør.

Vi må omgående forandre diskussionens terminologi i hele verden på uventede måder. Overvej hvordan en opmærksom organisatør brugte pave Frans' opfordring til bøn for Haiti, en nation der nu er under opløsning, som også den Dominikanske Republik trues med. Ved blot at vedhæfte et link til vores program for Haiti – et program som i sig selv er en fysisk-økonomisk skabelon for, hvordan man kan løse ikke blot Haitis problem, men problemet for mange andre nationer i den caribiske sektor – blev en frigjort diskussion om en dybere løsning mulig. Funktionen af samarbejde mellem nationer, herunder med Kina, blev defineret. På denne måde blev pave Frans' opfordring til bøn besvaret: »Gud, hjælp os – via vores egen hånd«.

Tilgangen fra Schiller Instituttets Komité for modsætningernes Sammenfald – for eksempel hvad Afghanistan-situationen angår – kan betragtes og organiseres som en arbejdsgruppe for et samarbejde mellem Rusland, Kina, USA og Indien, og dermed

mindske faren for krig, som ellers forværres nærmest hver time. Det er en militærstrategi baseret på »gensidig vinding« uden brug af våben og krig. »Ibn Sina-operationen« [også kendt som Avicenna (980-1037)], som er en nødintervention i verdens sundheds navn, er ikke mere en ren medicinal eller »humanitær« idé, end Ibn Sina blot var en selvlært bondelæge. Overvej følgende: Ibn Sina betragtes ikke kun som den »indfødte søn« af mange områder og lande i Sydvestasien; han er også vidt anerkendt i den intellektuelle historie, som en nøgleperson i dialogen mellem Islam og Kristendommen, og »Østen« og »Vesten«, på grund af sine teologiske og metafysiske skrifter, og er forløber til Nikolaus von Kues i visse aspekter. Hvis man tager sig tiden til at tænke over Arnold Toynbees og Bernard Lewis' gnostiske betoning af og glubske tilgang til både Islam og Kristendommen, samt deres rasende modstand mod begge, når det omhandlede spørgsmålet om disses fælles teologiske mandat til at være »frugtbar og formere« den menneskelige befolkning, da kan den britiske efterretnings strategi for et »sammenstød af civilisationernes«, inklusiv dens hedensk-religiøse side, nemmere forstås, herunder dennes udtryk fra RIIA (Royal Institute for International Affairs) og prins Charles om »økomord« og »økohær«.

»De er hverken mænd eller kvinder, de er hverken dyr eller menneske – de er sygelige kadavere afgået fra deres sjæle, kaldet ghouler« (fra Edgar Allan Poes »Klokkerne«). Ved COP26 foreslog (eller, mere præcist, offentliggjorde) prins Charles en krig mod den menneskelige race, som var »feberdrømmen«, ikke blot for sin far, Philip, og Philips Verdensnaturfond, men for de europæiske, politiske synarkistbevægelser i 1930'erne, som formede begge, og selv dronningen, da hun var lille. Prins Charles sagde, »Klimaforandringer og tabet af biodiversitet… udgør en endnu større, eksistentiel trussel end COVID-19-pandemien til en sådan grad, at vi bliver nødt til at sætte os i et krigslignende beredskab. Vi ved hvad vi må gøre. Med en voksende, global befolkning, der sætter et stadigt større pres på planetens begrænsede ressourcer, bliver vi nødt

til at reducere udslippet hurtigst muligt, og handle for at imødegå den CO2, der allerede findes i atmosfæren, herunder fra kuldrevne energisystemer…«

»Vores anstrengelser må ikke være en række uafhængige initiativer, som løber parallelt; størrelsesordnen og omfanget af truslen som konfronterer os, kræver en global, systembaseret løsning…« Sir David Attenborough, en tæt samarbejdspartner til prins Philip og en central talsmand for det »natur-religiøse« »pro-Gaia«-udsyn, bedre kendt gennem Joseph Campbells og Carl Jungs arbejde, fik bifaldt, men ikke for sin manglende diskussion af sit menneskesyn. Det inkluderer idéen om, at 75% af den nuværende britiske befolkning er overflødig. (Hvad tænker han om Afrika?) På sin organisations (Population Matters) hjemmeside siger Attenborough: »Alle vores miljøproblemer bliver nemmere at løse med færre mennesker, og sværere – og i sidste ende umulige – at løse med stadigt flere mennesker«.

Verden fortjener bedre end Windsor-familien.

Billede: Flickr. Andrew Parsons, No 10 Downing Street